

една дъска. Ч. 152. Учителъ бѣшъ единъ загорецъ, Дѣца държахъ в рѣжъ дѣхчицы Дървентъ и дѣлгъ показалецъ Пишаше имъ на тѣхъ онъ уроцы. Гл. 104. Тогава са писваше на дъскачка-та и писваше даскалъ-тъ друго. Зк. 31. 2) планъ. Наука-та стои на задня-та дъска, а характеръ-тъ, сърцето, мажска-та сила на първа-та. З. 27.

**Дѣсчанъ** пр. дощаний, дощатый. Колко растятъ, разрѣждатъ ги (*чървейчета*) на пространно мѣсто кѣту на широки дѣхчаны одрове или отъ пѣрты уплѣтены лѣсы и умножаватъ имъ хранѣ. Пк. 65. Съ дѣски-тъ покрыха повърхнина - та на сала като друго едно дѣсно настиланіе. Р. А. 158.

**Дѣхало** с. с. легкія (син. бѣлъ дробъ). Болни-те сж са прехващале отъ тая болѣсть чрѣзъ бѣлнать дробъ (чрезъ дѣхала-та) З. 69.

**Дѣхамъ Дѣхтъ** м. дѣ. дышу. **Дѣхнѣ** м. св.дохну. Непотрѣбны-ты чѣсти отъ крѣвь-тъ извръгамы на вѣнъ изъ бѣлый дробъ кога дѣхамы. Л. Д. 1869. Кога дѣхнемъ възъ оглядало, на него става нара. Л. Д. 1871, 97. Земя-та сладко дѣхаше и кичаше съ цвѣте майски-тъ дравя. Р. 25. Ахъ! много ми е мило за тебѣ, сестрице Крѣстинке и тѣзи ми милость ма прави още повече да дѣхтя. Зк. 197.

**Дѣхъ** с. м. запахъ. Въздухъ-тъ е тънка невидима влага безъ шаръ и безъ дѣхъ. Л. Д. 1869 р. 71. Единъ лютъ дѣхъ отъ газъ, отъ кой-то и очи-гы ни ся наслѣзывать. Л. Д. 1873, 258.

**Дѣщерински** пр. дочерній. Съ бащинѣ грыжъ за тебѣ азъ ще придобѣмъ твоѣ-тъ дѣщеринскѣ любовь. Р. 59.

**Дѣщеря** с. жс. дочь. **Дѣщерче, Дѣщерка, Дѣщерчица** ум. Баква-то майка-та, такъва и дѣщеря-та. Л. Д. 1869 р. 145. Иванъ си сина немаше, А само едно дѣщеря, Една дѣщеря Тодорка. М. 86. „Оле ле варай, дѣщерко Милка!“ М. 116. Дѣщерко Радо хубава. М. 70. Янке ле моя доащерю! Ч. 321. Мѣлчи дѣще, не дѣй ми хортува такъва прикаски. Зк. 74. Дѣдо Господъ и рѣкалъ: „не тай дѣщи!“ Пк. 137. Научи са циганина, че имало единъ царъ въ друга земя, та ималъ дѣщеря и, кой иде да му я иска, се го убѣять. Ч. 248. На нѣгу да са и тѣхните златни сарая, и язъ кю му дамъ за жѣна моя-та си дѣщере. Д. р. 142. Азъ съм една у майка За синецъ и за дѣщеря. Д. 4, 45—46. И събраха се синоветѣ и дѣштери-тъ му да го утѣшѣть. Рш. 42. Че пона има двѣ дѣщери И трети Гюла снашица. Д. 29, 8—9. Селци обично такавъ приданъ давѣтъ на дѣщери си, всякъ по состояниѣ си. Пк. 106. Дѣштира на Моора. Рш. 64. Дѣщерче-то ѣ я не утѣшава! З. 65. Утѣшава ся съ своята малка дѣщерчица и заборавя свѣтски-те печали. З. 146.